בולי יום העצמאות ה-12

Independence Day Stamps - 1960

השירות הבולאי
תלאביב-יפו · ירושלים · חיפה
PHILATELIC SERVICES

חבצלת־החוף היא צמח ים־תיכוני, הגדל בארצנו בחולות שבקרבת הים. לחבצלת — בצל גדול באדמה, המתמשך לצואר מוארך כלפי מעלה ושושנת עלים סרגליים, אפרפרים. במשך השנים צומחים מתוך הבצל נצרי־רביה נוספים, המפתחים שושנות עלים משלהם. בדרך זו נוצרת מושבה גדולה של צמחים, העולים בצפיפות.

החבצלת פורחת בחודשי אוגוסט־אוקטובר. התפרחת — דמוית סוכך. על עמוד מוארך נשאים 4—10 פרחים לבנים גדולים. על־העטיף, שאורכם מגיע עד ל־15 ס״מ, מאוחים בצורת משפך ובתוכו — עטרה רחבה, הגושאת עליה את ששת האבקנים.

פרחי החבצלת נפתחים לעת ערב ומתבלטים מאד הודות לצבעם הלבן — המבהיק ולריחם החריף והמשכר. ההאבקה נעשית ע"י רפרפים ופרפרי לילה. למחרת היום — נובלים הפרחים של אמש.

הפרי — הלקט. הזרעים בעלי קליפה עבה, הבנויה מרקמה ספוגית רכה וקלה ביותר. הודות לרקמה זו הם נשאים על גלי הים ונפוצים לאורך החופים. השם חבצלת נזכר במקרא פעמיים. בשיר השירים (ב׳,א) נמשלה האהובה ביופיה ורעננותה, לחבצלת: "אני חבצלת השרון שושנת העמקים". בישעיהו (ל״ה,א) מסמלת החבצלת את החיאת שממות המדבר בדרך הפדויים והגאולים: "יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת".

נחלקו הדעות ביחס לזהותה האמתית של החבצלת שבמקרא. יש חושבים אותה לצבעוני, לנרקיס ואפילו לסתונית. על כל פנים, תהיה דעתנו כאשר תהיה, אין ספק, כי פרחים גדולים וריחניים אלה, המפארים בחדשי הקיץ החמים והיבשים את החולות הצחיחים של שפת הים, יש בהם כדי לשמש סמל לתחיה ולרעננות, בהתאם לרוחם של הפסוקים בישעיהו ובשיר השירים.

בניגוד לחבצלת החוף, שהיא אזרחית הארץ — גר הלילה הוא צמח מהגר. מוצאו מאמריקה הצפונית, מטכסס, והוא הובא אלינו בדרך מקרה, בסוף המאה שעברה. הודות לחיוניותו הרבה, הסתפקותו במועט וכושר ההסתגלות שלו — כבש לו מקום על אדמות החול בקרבת חוף הים. גר־הלילה נפוץ עתה למדי לארך חופי הארץ, והוא אחד הצמחים הבולטים בבית־גדולו. נוסף על כך, מגדלים את גר-הלילה גם כצמח נוי, בעקר בגינות הקרובות לים, הודות לעלוותו האפרפרה ושפעת פרחיו המבהיקים, המתחדשים מדי יום ביומו.

נר־הלילה פורח ברוב חודשי השנה, בעקר בימות החמה. הפרחים גדולים וצהובים, בעלי עלי גביע מופשלים לאחור, כותרת רחבה ותושבת, המתמשכת לצנור צר וארוך, המפריש צוף בתוכו. מושכת עין ביופיה פתיחת הפרחים, הנעשית תוך שניות ספורות. בהגיע עת הפתיחה — נתרים עלי הגביע לאחור והכותרת מתפשקת במהירות.

הפרחים נפתחים לעת ערב, עם שקיעת השמש. הודות לצבעם הבהיר הם מתבלטים היטב ונראים למרחוק עם רדת החשכה. ריחם — חזק למדי, אך לא נעים. ההאבקה נעשית ע"י דבורי דבש ופרפרים. הפרחים המואבקים נובלים ונסגרים למחרת היום. הפרי־הלקט מוארך, הנפתח ע"י ארבע קשוות ומפיץ הרבה זרעים קטנטנים.

This year's set of two commemorative postage stamps in honour of Memorial Day and the 12th Anniversary of the proclamation of the State of Israel again feature two wild flowers of Israel's flora.

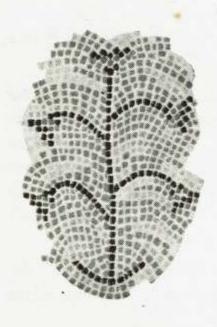
The "Pancratium maritimum" (Sand Lily), believed to be the "Rose of Sharon" of the "Song of Solomon", has been known to grow on Israel's shores since ancient times. It blooms in late summer and early autumn when its bright, slender flowers can be found on the dunes along Israel's coast; they open up towards evening, when a cool breeze from the sea blows their strong, intoxicating scent, across the plain.

No wonder the composer of that classic love song, the "Song of Solomon" chose this flower as a fitting comparison when describing his beloved.

The story of Oenothera Drummondi (Evening Primrose) in Israel, is more prosaic; it is not actually a native of this country but was brought here accidentally sometime towards the end of the last century from its native Texas in the U.S.A.

We may picture just how that came about when we assume that perhaps one windy afternoon a steamer dropped anchor at Yafo. It was probably a small vessel, as large ones hardly ever called at this ancient port, which in those days was one of the less important of the former Turkish Empire. After discharging her cargo, cotton or wheat, she again left on her way. The bales or bags, packed in Texas, may well have contained some seeds of the Evening Primrose.

Lying on the quay of the harbour the moist wind may have taken them up and blown them across the dunes. In this way the flower happened to come to this country; a "new immigrant" indeed.

ציור מעטפת היום הראשון

פרחים מפסיפס בריצפת בית הכנסת העתיק "בית אלפא"

Cachet on First Day Cover

Flower motif from the mosaic floor of the ancient Bet Alfa Synagogue

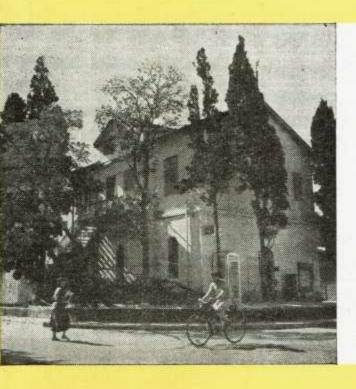
הצייר

הבולים צויירו ע״י צבי גרקיס שנולד ברומניה לפני כ־38 שנה. מר גרקיס עסק בציור עוד בנעוריו וכפעיל בתנועת הנוער הציוני עלה ארצה בשנת 1944. בארץ המשיך צבי גרקיס ללמוד ולהש־ תלם בשטח הציור הגרפי בביה״ם לאמנות "בצלאל".

צבי נרקיס ידוע לאספני בולי דואר ישראל כצייר בולי יום העצמאות תשי"ט, וכן מספר בולים אחרים.

THE ARTIST

Zvy Narkis was born in Roumania; as long as he can remember he liked to draw and sketch, with no inclination to follow in the footsteps of his father who was a tailor in a street where twenty-nine other tailors made a living. Active for many years in the Zionist youth movement, Mr. Narkiss came to Palestine in 1944 and settled in Jerusalem. There he continued his studies in graphic art. In 1955, he struck out on his own and is today one of Israel's leading graphic artists. He also participated in a course held by Abram Games of London, sponsored by the Ministry of Posts' Philatelic Services. Collectors of Israel postage stamps will know the artist as the designer of a number of other Israel stamps.

הבית בו התחיל השירות הבולאי בפעולותיו.

The offices of the Philatelic Services in 1948. (The building was erected in 1872).

בנין הדואר ביפו, בו נמצאת כיום הלשכה הראשית של השירות הבולאי. The main offices of the Philatelic Services today.